

[Dræbøye]

me skatteyderne til gode i form af en lavere skat?

Der er problemet, om der er en rimelig tilpasning mellem besparelser og bloktilskudsreduktion i den enkelte kommune, og der er endelig det store problem, om det overhovedet er rimeligt at gennemføre en afgørende principændring af bloktilskudsbe-
regningen fra udgiftsbehov til skattegrundlag uden en lovgivning.

Vi mener derfor, det er nødvendigt at give dette beslutningsforslag en grundig realitetsbehandling i folketinget. Vi mener, det er nødvendigt med den påvirkningsmulighed, dialogmulighed, der ligger i, at deputationer og andre kan få foretræde for folketingets udvalg, og jeg skal understrege, at det jo alene kan ske i forbindelse med en udvalgsbehandling i kommunaludvalget.

Jeg vil med de meget store problemer, der er i selve sagen, give regeringen det råd at vente med at gennemføre bloktilskudsændringen, til vi alligevel skal ændre grundlaget for den kommunale finansiering ved lovændring i 1984, samt at foretage den helt nødvendige likviditetsmæssige opbremsning for kommunerne allerede i 1983 og så i øvrigt for det tredje fortsætte med, som jeg sagde i indledningen, at prøve at sikre kommunale besparelser såvel i 1983 som i de efterfølgende år.

Wilhelm (VS):

Forslaget om, at dette beslutningsforslag vises tilbage til finansudvalget med henblik på, at det bliver gjort til et lovforslag, er nyt for os, men jeg går ud fra, at vi vil kunne støtte det.

Jeg synes nok, det er en eftertanke værd, at sådan en sag på 3 milliarder kroner i ikke præciserede besparelser skulle kunne hives igennem et finansudvalg, uden at folketinget overhovedet har lejlighed til at drøfte det, ikke bare uden at deputationer har lejlighed til at møde op, men også uden at alle partier her i salen overhovedet har adgang til papirerne i den og adgang til at diskutere den på udvalgets møder. Nu bliver det så måske ændret til, at det bliver et mere detaljeret og præciseret lovforslag, der går i kommunaludvalget, men i hvert fald første og anden runde foregår i finansudvalget. Der har vi ikke adgang til at sige noget, så jeg vil da godt

benytte lejligheden til i grove træk at kommentere hele dette forslag.

Der har været diskussioner mellem kommunerne og deres organisationer på den ene side og indenrigsministeriet på den anden side om, hvorvidt kommunerne allerede har skåret ned på budgetterne, og jeg kan ikke vurdere, om det er rigtigt, at man kun har ¼ pct.s stigning, eller det er rigtigt, at man har 2 pct.s stigning. Men det er vel under alle omstændigheder rigtigt, at der er tale om et realfald, og i hvert fald synes jeg, at de procenter og promiller, man taler om, er en forvridning af den diskussion, det egentlig måtte dreje sig om, for kendsgerningen er selvfølgelig, at kommunerne har været tvunget til at skære meget, meget kraftigt i deres budgetter. Grunden hertil er for det første, at de har langt flere udgifter, dels ved den overflytning, der foregik allerede under de tidligere regeringer, dels ved, at kommunerne får disse ekstraudgifter som følge af den arbejdsløshedsskabende politik, man har ført i mange år, og som den nye regerings udspil i hvert fald, indrømmet, ikke vil hjælpe på, men yderligere vil forværre. Og den anden grund er, at der er et vigende beskatningsgrundlag i kommunerne, dels fordi folks indtægter viger, dels fordi fradragsfiduserne i de højere indtægtslag bruges til det yderste og i en udstrækning, som man ikke har set tidligere. Det vil jo blive forværret i de kommende år, som dette forslag tager sigte på, hvad enten vi regner med Arbejderbevægelsens Erhvervsråds eller vi regner med vismændenes vurdering, der går ud på, at vi skal have 50.000-60.000 flere arbejdsløse alene på grund af regeringens udspil i de følgende 3 år.

Det er klart, at når man bringer flere og flere ud i arbejdsløshed, når man skaber en situation, hvor de, der kommer ud som nye årgange fra skolerne, er henvist til kontanthjælp, osv. osv., vil de poster selvfølgelig vokse, uden at det er udtryk for, at kommunerne vælter sig i overdådighed.

Det vil blive endnu værre naturligvis, hvis kommunernes forventning om en 10 pct.s indtægtsudvikling i virkeligheden bliver skuffet på grund af, at regeringen får tvunget sin påtænkte lønudvikling på 4 pct. igennem i 1983. Hvis de ting sker, tror jeg ikke det er vanskeligt at forudse, at kommunerne bliver nødt til at lave skattestigninger på 5, 6, 7